

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

A kuriai biráskodás eltemelve.

Pécs, 1898. szept. 27.

Eszteendőre megülhetjük negyedszázados évfordulóját annak, hogy a magyar törvényhozás törvényt hozott, a mely szerint az országgyűlési képviselőválasztások érvénye fölött, ha az kérvénnyel megtámadtatik, a m. kir. Curia itél. Egyben megünnepelehetjük ezzel annak a politikai korrupciónak a jubileumát is, a mely a hatalom birtokának a törvény lábba tiprásával, a jog és igazság kerékbe törésével járó fentartását és biztosítását tűzte ki célul.

Tisza Kálmán szemfényvesztő politikájának a bélyegét hordja magán a kuriai biráskodásnak már abelevétele is az 1874-iki törvénybe, mert sem neki, sem többségének esze ágában sem volt soha a választások feletti biráskodást kiadni a kezéből, hiszen a valódi népakarat meghiusítása képezte mindig egyedüli erősségét annak a pártnak, a mely az elvtagadás bűnében született, oly bíróságra volt tehát szüksége, mely a hamisítás legdurvább eseteire is megadja a szentesítést, hogy a választóknak elmenjen a kedvük legszentebb politikai joguk elkobzása miatt panaszt emelni.

Az 1874-iki törvény világos rendelkezésének csufságára tehát még mindig az atyafiságos pártbíráskodás itélkezik ennek a pártnak minden választási csalafintásai fölött és sikerült is szerencsésen lerontani

a törvény tekintélyét annyira, hogy köztözni való bolondnak tartja a közvélemény az olyan ideálistát, aki a választási visszaélésekre a törvény büntető rendelkezéseit a gyakorlatban alkalmaztatni is kívánja.

A letelt 24 év alatt a kormányok, hiven a Tisza-féle alakoskodó politikához, három ízben is nyújtottak be javaslatokat a kuriai biráskodás életbeléptetéséről, de törvény egyszer sem lett belőlük. Kétszer maga a kormány szavaztatta le a maga javaslatát, mert ha nem ez lett volna a kormány titkos óhajta, meg nem törtéhetett volna, hogy az a párt, a mely minden más esetben vakon szavazta meg a kormány bármilyen javaslatát, éppen csak a kuriai biráskodás javaslatánál ellenkezett volna a kormány akaratával.

Harmadizben, most két éve, már annyira ment a kormánypárt, hogy meg is szavazta a kuriai biráskodás életbeléptetését, persze nem azért, hogy azt tényleg életbe is léptessék, hanem azért, mert biztosak voltak benne, hogy abból a megszávozott javaslatból törvény ugysem lesz, miután az országgyűlési időszak vége felé járván, már lehetetlen volt a javaslatnak mindakét ház retortáján keresztül mennie.

Fel is oszlatták az országgyűlést, mielőtt azt a főrendiház elfogadhatta volna s maradt minden a régiben. A kormánynak kisebb gondja is nagyobb volt annál, mint hogy a kuriai biráskodás javaslatát az új országgyűlésnek ismét betervezzék.

Apponyi gróf ezért az idén májusban interpelláció alakjában megsürgette a kormányt, hogy a kuriai biráskodásról szóló javaslatot, a mely nemcsak hogy készen volt, de már egyszer a képviselőház által el is lett fogadva, terjesztsze be olyan időben, hogy az még az új választások előtt törvényerőre emelkedhessék.

Erre az interpellációra válaszolt tegnap Percel Dezső belügyminiszter s lehetetlen, hogy ennek a válasznak hallatára s az ezt tudomásul vevő többség viselkedésének láttára a legmélyebb erkölcsi undor érzete ne fogja el az ember lelkét.

Már az időpontra vonatkozólag is, a melyben a kormány törvény parancsolta köteltségének a megsürgetett javaslat beterjesztésével megfelelni szándékozik, a legszámalmasabb bujkálás képét nyújtja a miniszteri válasz. „Az időre nézve nem vagyok abban a helyzetben s a kormány sincs abban a helyzetben, hogy már most nyilatkozzék. Mindenesetre siettetni fogja a kormány a kérdés megoldását és rajta lesz és maga fog legjobban örvendeni, ha minél előbb jut abba a helyzetbe, hogy a törvényjavaslatot bemutathatja.”

Ezt mondta a miniszter s az ember valóban nem tudja, mit bámuljon inkább, azt a cinizmust, a melylyel a kegyelmes ur az ország törvényhozása előtt merészel mondani olyan dolgokat, a melyekről maga tudja legjobban, hogy abból ugyan el nem hisz neki senki egy árva betűt, vagy azt

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Két csók.

(Egy fiatal pap naplójából.)

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

I.

Mint klerikus egy ízben az Alföldön voltam rokonaimnál. Kellemes, nagyon szép napokat töltöttem ott. De hát megjött a szünidő vége s egy szép napon nekem is bucsut kellett vennem a délibabos rónaságtól, hogy visszaterjek a növelde komor, hideg falai közé.

Valami nyomasztó hangulat vett erőt rajtam, mikor az indulásra készen álló vonat egyik osztályába beszálltam. Nem is néztem, vajjon kik lesznek utitársaim a hosszú uton. Az ablakhoz álltam s tekintetem ott kalandozott a ringó buzakalászos síkságon, a zöld legelőkön. Majd megindult a vonat lassan, prüszkölve, zakatolva. Aztán mind gyorsabban haladt. Szédítő sebességgel maradoztak el az ismerős tájak. De én csak néztem a tovatűnő vidéket s mintegy külön-külön elbucsztam a rónaságon itt-ott kiálló, düledező gémes kuttól.

Különös, szokatlan hangulat vett erőt rajtam. Elégedetlenség szállta meg a szívem s úgy vágyódtam valami ismeretlen, valami megnevezhetetlen után.

... A vonat meg csak dübörgött tovább. Itt-ott megállt rövid egy pár percre s aztán robotgott tovább. Lassan leszállt az alkony, beköszöntött az a végtelenül poétikus alföldi nyári est. A kocsiban is meggyújtották a gázt s tekintetemmel már nem bírtam áthatni a homályon.

Leültem. Csak most vettem észre utitársaimat. Ketten voltak. Egy éltebb, szelid arcú intelligens hölgy s egy bájolóan kedves arcú ifjú leányka, — mint később megtudtam — ama éltebb hölgy leánya.

Őszintén mondhatom, hogy nagyon feszélyezett e két hölgy társasága. Nem volt alkalmam a hölgyek körül forgolódni s mindig valami erős tartózkodás vett erőt rajtam, mikor nők társaságába kerültem. Most is így voltam. Tán szó nélkül váltam volna meg utitársaimtól, ha csak az idősebb hölgy meg nem szólít.

— Tisztelendő ur hova utazik?

Megmondtam neki utazásom célját. Magam is csodálkoztam, hogy egyszerre úgy belemelegedtem a társalgásba, de tény, hogy pár perc múlva egész vidáman folyt köztünk a társalgás. A leány nem igen beszélt, de tekintete folyton rajtam pihent. Éreztem szememnek izzó sugarait, amint olykor-olykor tekintetünk találkozott. Valami erős izgalom vett erőt rajtam. Volt e leány szemében valami, mi égett, mi melegített. Különösen, ahogy ott állt

velem szemben s a halaványan égő gáz bágyadt fényt vetett gyönyörű szőke feje köré, úgy éreztem, hogy újra erőt vesz rajtam valami erős, név nélküli vágyódás. Tán akaratom, tudtom nélkül, ott felejtettem tekintetemet a leány hamvas, gyöngéden piros arcán. A leány is észrevette ezt, de nem fordította el tekintetét. Csak úgy néha pillantott anyjára, ki nemsokára elszunnyadt.

Beszélni szerettem volna, de mintegy félttem megzavarni ez áhitatos csendet. Csak néztem azt a szende, ártatlan leányarcot és úgy éreztem, hogy valami jóleső melegség tölti be egész valómat.

A leány törte meg a hallgató csendet. Rezzgett a hangja, mint valami távolról csendülő turulyaszó. Szemeit odaszegezte rám és úgy beszélt.

— Mondja tisztelendő úr, boldog, elégedett ön jelen helyzetében?

Meglepett, megzavart e kérdés. Agyam égett, szívem hevesen dobogott. Nem tudtam mire magyarázni kérdését. De mondanom kellett valamit.

— Hogy boldog vagyok-e? Mindenki boldog lehet, ha nincsenek elérhetetlen vágyai, ha kedélye, lelkiismerete nyugodt.

A leány mosolygott.

— Ön kitér a kérdés elől. Nem ad egyenes választ. Jó, nem akarom, hogy kíváncsinak tartson.

a mérhetlen fenhéjazást, azt az elbizakodott erkölcsi vakságot, a mely feltételezi az ország közvéleményéről, hogy az még ilyen üres frázisokat is készpénzül elfogad csak azért, mert egy miniszter mondta.

Mert ugyan ki fogja elhinni, hogy a kormány örülne neki legjobban, ha a kívánt javaslatot beterjeszthetné, de most még nincsen abban a helyzetben sem, hogy legalább a beterjesztés időpontjáról nyilatkozatot tehetne, — *mikor azt a javaslatot az ő kezdeményezésére a Ház egyszer már meg is szavazta.*

Hát mi akadályozza a kormányt abban, hogy azt a javaslatot, a melyet egyszer már törvénybe iktatandónak tartott, mintilyent a törvényhozás elé is terjesztett s a képviselőházzal el is fogadtatott, most — úgy amint van — újra beterjeszse? Ennek oka más nem lehet, mint hogy attól tart, hogy ez esetben mégis csak törvény talál lenni, még pedig hamarosan, mert hisz a kormány ugysem tudja már mivel foglalkoztatni a törvényhozást. A kinek még a legcsekélyebb kétsége is lehetett volna felőle, hogy a kormány két év előtt azzal a javaslattal csak rut játékot űzött, de komolyan törvénybe iktatni a legtávolabbról sem szándékozott, annak szemeit is okvetlenül ki kellett nyitnia a Percel féle válaszból kirívó szégyenletes bujkálásnak.

De még nagyobb megütközést kell keltenie a politikai morálra valamit tartó minden emberben a válasz érdemi részének, a melyben a miniszter kereken kijelenti, hogy a kérvénnyel megtámadott választások bíraskodása felett olyan eljárást, a minőt a Ház által ismételt tárgyalás kuriai bíraskodásról szóló javaslat foglalt magában, *a kormány nem szándékozik javaslatba hozni.*

Hogyan?! Hát ugyanaz a kormány, a mely két év előtt maga terjesztette be a kuriai bíraskodásról szóló törvényjavaslatot, tehát az abban szabályozott eljárást a szentesített törvénytől megegyezőnek, helyesnek és igazságosnak ítélte s mint

ilyent a képviselőházzal el is fogadtatta, most már helytelennek, elfogadhatatlannak tartja ugyanazt?

Ez a köpönyegforgatásnak olyan felháborító módja, a politikai tevékenység komolyságának olyan cinikus kipellengérezése, a mely egyes embernél is megbocsáthatatlan, de egy ország kormányával szemben a legerélyesebb megtorlást hívja ki.

És mit tesz a politikai színváltozás eme kirívó jelenségével szemben az a párt, a mely egy ízben már törvényül elfogadta a most elvetendőnek nyilvánított elvet s az arra alapított eljárási módozatot? — Hát megtapsolja ezt is, mint megtapsolta két év előtt ennek az ellenkezőjét s meg fog tapsolni mindent, a mi a bársonyszékből elhangzik, ha még annyira meg is hazudtolja vele minden eddigi cselekedetét.

És az ilyen had tart igényt arra, hogy a szemébe ne nevéssen az egész világ, mikor az ő „szent meggyőződését“ hangoztatja!

A paksi kath. kör megnyitó ünnepélye.

— Saját tudósítónktól. —

Vasárnap, szept. hó 25-én nyitott meg ünnepélyesen a paksi kath. kör. Tíz órákor megjelentek a r. k. templomban a kath. kör tagjai, hol *Streicher* József plébános ünnepélyes *Veni Sancte*-t és misét tartott.

A templomban bevégzett ájtatosság után, zászló-elővitele mellett, ünnepélyes menet tartott a kath. kör házához, hol a tagok és más, igen számos előkelő vendégek jelenlétében *Daróczy* Tamás elnök lendületes szavakkal megnyitotta a diszgyűlést, mely után a kath. kör háza — *Spiesz* János kanonok által — felszenteltetett.

Beszterelés után *Spiesz* János kanonok mondott, ismert ékesszólásával, majdnem egy óráig tartó gyönyörű szónoklatot, melyet a jelenlevők egész végig a legfeszültebb figyelemmel hallgattak. Szavait az Isten, Haza és gyászbaborult királyunk éltetésével fejezte be.

Ezután a dalárda énekelte el a Szózatot, melynek hangjai után *Ozsváth* János polg. isk.

tanár szavalta el *Rosty* Kálmán ismert egyházi költő gyönyörű *Zászló-dal*-át — melyet egész terjedelmében alább közlünk — oly szép előadással, mely a legmagasabb igényeket is kielégíthette. Érzéssel és megkapó szabatosággal előadott szavalaért tapsban nyilvánította a közönség elismerését.

Most *Kienle* József slelkész, egyleti titkár, tette meg jelentését a kör eddigi állásáról, mely szerint eddig van rendes tagja 184, pártoló tagja 30 és kültagja 3, mi — tekintve a kör zsenge korát — elég szép eredmény. Továbbá jelentette, hogy a püspök ur ő méltósága kegyes volt a kör védnökségét elfogadni, a mit a tagok éljenzéssel vettek tudomásul; tudomására adta a közgyűlésnek, hogy a kör céljaira adományoztak *Streicher* József plébános 500 frtot, *Spiesz* János kanonok 100 frtot, melyért egyszersmind köszönetet mond.

Majd *Streicher* József plébános, egyleti alelnök tartotta meg záróbeszédjét, melyben a kör céljáról és annak jövőben való működéséről beszélt; szavait azzal végző, hogy az Isten a kör minden jötevőjét és tagjait éltesse!

Végül a dalárda énekelte el a *Hymnus*-t, melylyel a megnyitó ünnepély befejeztetett.

A tárgysorozatban fel volt véve dr. *Gyürky* Ödönnek, a budapesti kath. kör titkárnak értekezése is, de a titkár rendkívüli elfoglaltsága miatt meg nem jelenhetvén, az elmaradt.

A tervezve volt nagyobb ünnepségek, tekintettel az országos mély gyászra, elhalasztattak.

Zászló-dal.

(A paksi Kath. Kör házavataására írta: *Rosty Kálmán*.)

Paks alatt Dunánknak büszke habja harsog
S kérdi: mért riadnak partjain a harcok
Ósi Sion ellen?

Méret rohan reája csel, erőszak, ármány?
S mint dühös oroszlan, karmait kitárván
A pokoli szellem?!

Mert a régi egyház égi jogok őre:

S ezeket utálja a kevély, a dőre

Uj szabadság rabja!

Mert a hit a menybe hívja föl az elmét:

Mig csak aranyat kér s földi por szerelmét
Mammon kapzsi papja!

»El azért Sionnal! helye köztünk nincsen

Keze hadd remegjen szolgálai bilincsen . . .

Le az ősi oltárt!

Kincs a mi édenünk! gőg s gyönyör a mennyünk:

Mi az állam-isten ünnepére zengünk

Hódolati Zsoltárt!«

II.

Az első napot töltöttem új helyemen,
hova mint ujonnan felszentelt áldozárt kineveztek.

Alkonyra járt az idő. Őszi idő volt valami kellemes, enyhe fuvalommal. Néztem az ablakom előtt elterülő kertet lombhullató fáival, virágtalan virágaival. Itt-ott egy-egy szent János bogárka csillogott a fűben, a bokrok közt, mint egy-egy földre tévedt, uttévesztett csillag.

Az én lelkemre is ráborult valami őszi hangulat. Olyan kellemes, sejtelmes melancholia-féle, mely mámorba ringat és bohó, titokzatos vágyakat kelt a szivben.

A templomszolga vert fel merengésemből. Haldoklóhoz hívtak. Megremegtem. Az első eset, hogy a halállal kellett keznet fognom.

Aggódó lélekkel mentem végig a falu csendes utcáján. Itt-ott égett már csak a világ, — többen már nyugvóra tértek.

Egy csinos urilak előtt álltunk meg. Szivszorongva léptem be. Egy tisztesarcu, halvány nő fogadott. . . Arca, hangja ismerősnek tünt föl, de nem volt időm a hosszabb társalgásra. Az asszony szótlán mutatott az egyik ajtóra. Én beléptem a jelzett szobába.

Tiszta, fehér, olyan igazán leányosan kedves szobácska volt. Hófehér csipkés párnák közt pihent egy fiatal, halvány nő. Közel léptem hozzá . . .

Aztán mosolygott újra és lezárta szemeit. Tán elszunnyadt, vagy csak nem akarta, hogy tovább szőjsem a társalgás fonalát, nem tudom. Ő nem szólt s én is hallgattam.

Néztem ezt a madonnaszerű arcot, lestem minden mozdulatát. Valami erős vágyódás kélt szivemben, hogy odaboruljak eléje és úgy csókoljam parányi kezeit.

Aztán meg másfelé szállt gondolatom. Homályos, zürzavaros gondolatok kóvályogtak agyamban. Mintha bilincsekbe lettem volna verve, mintha a derekamat átkötő öv erősen, szétbontathatatlán odaláncolt volna valami félreeső, magányos fatörzshöz.

Tán álmodtam. Csak azt tudom, hogy nyugalmam meg volt zavarva, lelkem egyensúlya megingott. És csak néztem tovább azt a szunnyadó szép leányt áhitatos, imádkozó tekintettel.

Felébredt a leány. Felnyitotta nagy melegfényű, kékes szemeit. Az ablakhoz lépett s kitekintett. Aztán anyjához ment s felkeltette. Ugy vettem észre, hogy közelednek utazásuk céljához, mert kezdték összeszedni csomagjaikat. Én is segitettem nekik. A leány mosolyogva köszönte meg figyelmemet.

Majd a leány anyja, kezében egynéhány csomaggal, kiállt a kocsifolyosójára, míg a leány a kupé ajtajához állt.

Éreztem, hogy lehangoltság, szomorúság

vesz erőt rajtam. Fájt válnom attól a leánytól, kit pedig nem is ismertem. Csak azt tudtam, azt éreztem, hogy képe belevésődött lelkembe s én azt őrizni fogom nagyon soká.

A vonat megállt egy erős zökkenéssel, mely megingatta a leányt, ki visszaesett. Karjaimmal fogtam fel, s mintegy megfedkezve mindenről, szenvedélyes forró csókot leheltem szüzies arcára.

A leány felugrott. Arca égett, tekintete csillogott. Én is megremegtem. Valami bocsánatkérésfélét rebeghettem. A leány egyideig mozdulatlanul állt, aztán valami szokatlan lágy, meleg hangon szólt:

— Nincs mit megbocsátanom. Őrizze meg ennek a csóknak az emlékét úgy, amint én meg fogom őrizni! Aztán eltávozott.

Én meg csak néztem utána hosszan, epedő, vágyódó tekintettel és úgy éreztem, hogy ennek az egy csóknak az emléke végig kísér egész életemen. Ereklým, tálizmánom leend e leány, e csók emléke, mely nem fog helyet adni soha más nő arcának, más nő tekintetének.

Ez volt az első csók, melylyel idegen nő arcát érintettem. És ez az első csók úgy égeti most is a lelkem, az agyam. És ez első csók után jött még egy, a második, az utolsó. Forró, szenvedélyes volt az első, hideg, élettelen a második.

Igy szis
Népeket
Sir az
Látja,
Mint ké
Földet,

S felsől
Fiaim!
Gyáva,
Türitek
Szirtfal
Szennyi

Nem!
Bárha
Sáncaic
Nézzed
Jaj szá
Hösi h

Hisz e
Kinek
A pogá
Tudom
Bölcs
Üdvnap

Szent
Hogy a
Szállva
És ha
Vigasz
A hon-

Zord k
Romja
S mos
Nem!
Pajzs
Nem fe

Nézd!
Zászlaj
Trón,
Három
Illeti k
Aki ez

Föl tel
Szárny
Gróf-v
Nem r
Győzni
Győzni

talizmá
Mosoly
kony k
És mi
én lell
szele
minder
comra,
szólott

érdeme
szerett
mondh

lamit.
értsem
Aztán

Aztán
paszto
hült a
hogy e
lagyott

áhitat
első ez
a lelke

Igy sziszeg a gyilkos és kigyó fulánkja,
Népeket emészt el gyeheennai lángja:
Sír az anyaegyház . . .
Látja, az elmékre mint borul a tévely,
Mint kel a titán had s vad, bitor kezével
Földet, eget megráz.

S felsóhajt zokogva: »Szerető anyátok»
Flaim! a vészben, gyászban elhagyátok
Gyáva, rút közönynyel?
Túrítok! miként hull sárba koronája
Szirtfalára mint tör zsarnok ostrom árja
Szennyezett özönnel?!«

Nem! mi nem hagyunk el, ősi drága egyház!
Bárha tép a poklok vésze, bárha fed gyász:
Sáncaidra állunk!
Nézzed e hű tábor, nem hiába kérted . . .
Jaj szavad fölébressz s hű kebelled érted
Hősi harcra szállunk!

Hisz e honi bölcsön te valál a dajka,
Kinek igetejjel áradozott ajka
A pogány hazára . . .
Tudomány, ipar, rend, jognevelő törvény
Bölcs öledben épült, te valál az örfény,
Üdvnapunk sugára!

Szent imádra kelt föl harci lobogója:
Hogy a nemzet és trón kincseit megójjá
Szállva diadalra . . .
És ha büne véres temetőbe dönté:
Vigaszod remény s hit balzsamát kiönté
A hon-ravatalra.

Zord boru s derü közt, te valál a nemtő
Romjain is éltet, új tavaszt teremtő . . .
S most megejt az ármány?
Nem! tekintsd e népet, az igazt, a hivet:
Pajzs gyanánt szívünkkel védjük anyaszived'
Nem felejtünk árván.

Nézd! köréd sereglünk! nézd e paksi népet,
Zászlajára tűzi édes anyaképed':
Trón, hit és hon rajta . . .
Három ősi jelszó; harcon ez vezényel
Illeti keresztény s honfiu erénynyel
Aki ezt sóhajtja.

Föl tehát e zászlót e kör új lakára
Szárnyain ragyogjon szebb jövő sugára . . .
Gróf-vezére éljen!
Nem riaszt az önkény, büszke, csalfa tévely:
Győzni fog e zászló Isten erejével,
Győzni száz veszélyen!

Ó volt, lelkeknél titkolt, féltve őrzött
talizmánja, boldog ábrándképe. Ő is megismert.
Mosolyogva nyujtotta felém lesóványodott, vé-
kony kezét. Hideg, fagyos volt az érintése . . .
És mig beszéltem vele, úgy éreztem, hogy az
én lelkemet is megérinti a halál fagyasztó
szele . . . Ugy átjárta lelkemet a leánynak
minden szava. És egy könny pergett alá ar-
comra, mikor lassu, vontatott hangon így
szólt:

— Sokat szenvedtem . . . De tán meg-
érdemeltem azért a bűnömért, hogy nagyon
szerettem egy ifjút, ki soha övének nem
mondhatott, ki soha enyém nem lehetett . . .

Aztán elhalt a szava. Még susogott va-
lamit. Közelebb hajoltam hozzá, hogy meg-
értsem. De már nem beszélt. Csak mosolygott.
Aztán újra mondott valamit.

— Oh mily boldog vagyok most . . .
Aztán atkarolta nyakam, ajkait arcomra ta-
pasztotta és úgy susogott elhaló hangon.

— Ez a . . . második csók . . . És ki-
hült a szív, megfagyott az ajak és én éreztem,
hogy ennek a második csóknak emléke is oda-
ragyott lelkembe . . .

Ennek a két csóknak emlékét őrizem
áhitatos, imádkozó kegyelettel . . .
Az egyik úgy éget, úgy melegít, . . . az
első ez; — a másiktól úgy didereg . . . fázik
a lelkem . . .

Deér.

S esküszünk alatta: mig e nagy nap eljő
S hit egünkön oszlik ez az átok felhő:
Küzdünk tettel, észszel!
Égi üdv lesz ily szent, tiszta harcok ára,
S ily korona fénye, szép örök sugára
Soha sem enyész el!!!

Hírek.

Pécs, 1898. szept. 27.

A furfangos bácskai ember.

A pécsi országos vásárnak is meg van
a vásároknak az az általános jellege, hogy
összegyűlnek reá az ország minden tájáról a
kupeckodó emberek, a kik között nem egy
olyan is találkozik, a ki hamissággal van tele
és ha lehet, tuljár embertársának eszén, a
kivel vásárt köt.

Hogy akadnak ilyenek a pécsi vásáron
is, arra példa az alábbi eset, melynek főhőse
egy *Govorkovics* András nevezetű szabadkai
ember, a kinek illeten személyi viszonyai ab-
bol a passzusból állapíthatók meg, a melyet
Kovács Sándor belvárdi gazdánál hagyott, mig
a passzushoz tartozó lovat, sőt még a *Kovács*
által vásárra hozott másik két lovat is magá-
val vitte. Hogy hová? Ki tudná azt megmon-
dani s ez fáj nagyon a belvárdi gazdának, a
kire nézve ilyképen szomorú emlékezetű le-
szon időtlen időnkig az idei őszi pécsi vásár.

Kinn a vásártéren, a hol már a korán
beérkezett vásárosok behozott állataikat jár-
tatva, iparkodtak azokra irányítani a vevők
figyelmét *Kovács* Sándor belvárdi lakos is fel-
állította két lovát, a melyek csinosan kikefált
fénylő szőrükkel, egészséges, munkabíró kiné-
zésükkel nem egy mellettük elhaladónak tet-
szettek meg.

Kerülgették is sokan a két lovat és gaz-
dáját, már a mint ez a vásári alkalommal
történni szokott; a kinek legnagyobb a vevő
kedve, az ócsárolja legjobban az eladó jószá-
got és tesz úgy, mintha esze ágában sem volna
azt megvenni.

Legkomolyabb szándékúnak *Govorkovics*
András látszott azok közül, a kik *Kovács*csal
szóba állottak; még más két társa is volt neki,
a kikkel, — mint mondta, — egy kézre dol-
gozik s azok már vezetettek is egy szép lo-
vat, a melyen nyereségre akartak túladni.

Kovács Sándornak is tetszett az állat,
dicsérte *Govorkovics*nak, a ki erre azt mondta:
— Hát tudja mit? Cseréljünk.
Jó lesz, ha meg tudunk egyezni.

Hanem — csiptetett szemével ravaszul
a bácskai ember — csak úgy — tréfából.

Tréfából? Hát hogy gondolja kelmed azt?
Ugy, hogy megcseréljük a jószágokat;
ezt a két lovat ideadja nekem az egyért, az-
tán — tette hozzá susogva — én meg ké-
sőbb visszavásárlom azt háromszázötven fo-
rintért.

Ne tréfálkozzék már az emberrel, vála-
szolt erre kedvetlenül *Kovács* Sándor.

De bizony nem tréfa ennek fele sem,
akár szerződést is csinálhatunk róla ügyvéd
előtt, a hol arról is jót merek állani, hogy
az én lovamnak nincsen semmi belső, titkos
hibája, a mit nem tudom, hogy meg merne-e
tenni maga is . . .

Mit, hogy én ne merném? Hát hol van
az az ügyvéd, menjünk hozzá, de mindjárt.
Én ugyan nem engedem a lovamat, meg ma-
gamat becsülni.

Menjünk, menjünk, de előbb irassuk át
a passzusokat, mert különben nem tud az ügy-
véd igazságos szerződést csinálni, mondta *Go-
vorkovics* András és csakugyan átiratták a
passzusokat, rábizták a három lovat a bácskai
ember cimboráira és egyik ügyvédi irodában
a *Ferenciek*-utcájában megcsináltatták a szer-
ződést akkurátusan, elmondván, hogy hibátlan
állatok az elcserélt lovak és a többi dolgokat
is törvényes formában megírta az ügyvéd, a
miket a vásárt ütök paraszti beszéddel el-
mondtak neki.

Kovács Sándor most már egészen meg-
békült a dologgal, még örült is, mikor lejötték
az ügyvédtől, a hol *Govorkovics* szó nélkül
fizette ki a költségeket. Jó ember ez a bács-
kai, de meg becsületes ember is, fizet az szó
nélkül, ura marad a szavának.

Kinn az utcán aztán azt mondta *Govor-
kovics*:

No maga most csak menjen a vásárra
ki, szegődjön oda a cimboráimhoz, azután jö-
vők én is mindjárt a pénzzel, visszaváltom a
lovamat háromszázötven forintot; dehogy is
adnám annyiért oda!

Kovács Antal egészen boldogan ballagott
a vásárra vissza; a szerződés kész, a passus
a kezében, mi kell még egyéb a magyarnak?
Azaz rájött később, hogy kellene még más
is; a passzushoz való ló, vagy a háromszáz
forint, a melyekkel úgy eltűntek a *Govorko-
vics* cimborái, mintha soha nem jártak volna
a pécsi vásárban s lehet, hogy már azóta
lenn a bácskában isznak nagyot a sikerült
vásár örömeire, a melyben *Kovács* Sándornak
két lóval kellett megfizetni egy lónélküli —
passust! (Tsi.)

Napirend 1898. szeptember 28-án

Naptár: szerda, szept. 28. — Róm. kath.: Ven-
cel kir. — Prot.: Adolf. — Görög-kel.: (szept. 16.)
Jozafát é. — Zsidó: Thisch. 12. — Nap két 5 óra
40 perckor; nyugszik 5 óra 28 perckor. — Hold két
4 óra 27 perckor délután; nyugszik 3 óra 33 per-
ckor éjjel.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológia
intézet jelzése szerint: változó felhőzet, enyhe idő,
délen csapadék várható.

Kereskedelmi és iparkamarai közgyűlés d.
u. három órakor a kamara saját házában.

— **(Kinevezések és áthelyezé-
sek.)** *Varga Nagy* István ítélő tábla-bírói
cimmal és jelleggel felruházott pécsi kir. tör-
vényszéki bíró a pécsi ítélő táblához bíróvá
neveztetetti. — *Dr. Babochay* Jenő kaposvári
törvényszéki aljegyző a kaposvári, *Baksay*
László kalocsai törvényszéki aljegyző a duna-
földvári kir. járásbíróshoz albirákká nevez-
tetetti ki. *Wimmer* János kaposvári kir. tör-
vényszéki és *Bartha* István berettyó-ujfalui
kir. járásbírósi telekkönyvvezetők kölcsönö-
sen áthelyeztettek.

— **(Majláth püspök betegsége.)**
Gróf *Majláth* Gusztáv erdélyi megyés püspök
néhány nap óta betegen fekszik. Betegsége nem
ad ugyan okot az aggodalomra, mindazáltal
orvosa eltiltotta minden terhebb szellemi
munkától s a legnagyobb nyugalmat tanácsolta.
Az ifju püspököt a nyár elején hónapokig tartó
bérmutja, később a hetekig tartott s különben
is fárasztó lelki gyakorlatok végzése mód fe-
lett kimerítette, úgy hogy most a legnagyobb
nyugalomra van szüksége, hogy egészségét tel-
jesen helyreállítsa, s orvosai remélik, hogy
pár hét alatt egészsége annyira helyre áll, mi-
szerint a Kolozsvárra október végére összehi-
vott status-gyűlésen már részt fog vehetni.

— **(Uj temetkezési egyesület.)** Az
első lancsuki temetkezési egyesület alapszabályait
a m. kir. belügyminiszterium a bemutatási zá-
radékkal ellátta.

— **(Életunt suszterlegény.)** A
papnövelde-utcában lakik *Abel* József suszter,
ki mesterségére megtanította Gyula nevű fiát
is, ki most már huszonkettedik esztendejét
tölti be, de apjának nem sok öröme telt benne
eddig. Édes anyja a fiának meghalt s most
mostohája van, a kivel folytonosan ellenséges
viszonyban állott, de különben is korhely, ve-
szekedő természete van a legénynek és már
többször büntetve is volt. Így aztán nem csoda,

ha viszontagságteljes életét megunta és ma délben marólugot ivott öngyilkossági szándékkal, de tettét idejekorán észrevették és a rendőrséget értesítették az esetről, mire Ludvig Ferenc tiszteletbeli főorvos és Kovács Antal ügyeletes rendőrbiztos a helyszínére siettek és Ludvig orvos rögtön hánytatót adott be az öngyilkosjelöltnek, a kit azután a kórházba szállítottak és gyomormosást eszközöltek nála. Így azután lehet, hogy dacára a marólug ivásnak, mégis vissza fog kerülni Abel Gyula a háromlábú szék mellé és ha esetleg magába szállva, rendes életmódot folytat, nem lesz baja a mostohájával sem és nem lesz oka arra, hogy méreggel, vagy más gyilkos eszközzel önkezüleg próbáljon meg életének véget vetni.

— **(Jubileumi emlékérmek.)** A rendőrfőkapitány fölhívja azokat a tartalékos katonákat, akik az 52-ik ezredben szolgáltak, hogy október 4-ig katonakönyvükkel a jubileumi emlékérem iránt való joguk érvényesítése végett a katonai ügyosztálynál a városházán (II. emelet, 29. ajtó) jelentkezzenek. — Az emlékérmek f. évi december 2-án ünnepélyesen fognak kiosztatni a jogosult jelentkezőknek.

— **(Baranyai jegyző megaszteltetése.)** A községi jegyzők Budapesten tartott országos kongresszusán a tisztújítás alkalmával Olaszi Gábor szalántai jegyzőt az egyesület aljegyzőjévé választották meg kollégái, ami szép megaszteltetés s azonkívül, hogy a megyebeli jegyzőknek az országos mozgalomban való részvételét bizonyítja, egyszersmind az egyesület kebelében érdekeik előmozdítására is föltétlen biztosítékul szolgál.

— **(Hogy gyászolták az oláhok a királynét.)** Ha mindenütt nem is, de több helyen nagyon botrányosan viselkedtek az oláhok a nemzeti gyász ama sulyos óráiban, melyek a királyné halálával következtek el a nemzetre. Így a torontálmegyei Szent-Jánoson, ámbár a községi jegyző értesítette a népet a hivatalos gyásról, a bíró közreműködése mellett a falu oláh lakossága nagy dárídót csapott, melyen muzsikáltak, daloltak, táncoltak reggelig. Márián román tanító volt a vezér, akinek nagyban segített a rendezésben Kuzmán bíró és az ürményházai postamester. A tulajdonképeni felbujtató azonban, ki rábeszélte a népet arra, hogy a mulatságot a vármegye rendelete ellenére is tartsák meg, Kaizler Antal petrovszellói lakos volt, ki ellen jelenleg folyamatban van a felségsértési pör. A botrányos mulatságnak hamar híre terjedt nemcsak a községben, de a környéken is, mire a jobb érzelmeik ugyancsak fölháborodtak. A mulatság rendezői és a főkolomposok ellen már megtették a feljelentést. Egy másik eset Révaufalun történt, hol a román templomra nem tüzték ki gyászlobogót. Először a bíró, azután a jegyző izent Miklea Trifun espereshez azzal a megkereséssel, hogy tegye ki a templom tornyára a zászlót; a pápa visszaüzent, hogy neki nem parancsol sem a bíró, sem a jegyző. Erre a község, mint olyan, hivatalos írásban, a következményekre való figyelmeztetéssel hívta fel utoljára Mikleát, a ki boszusan bár, de mégis engedett a felhívásnak.

— **(A báboslegény drámája.)** Princ Mihály kis-kanizsai báboslegény, aki

Spachi Fülöpné mézeskalácsos asszonnyal, mint ennek az üzletvezetője szerelmi viszonyban élt, de az asszony fiának hazaérkezése után a szolgálatból elbocsátatott, nemrégiben a vásárban revolverrel lőtt Spachinéra, amiért ez visszafogadni nem akarta. Princet a merénylet után lettartóztatták, de a vizsgálati fogságból tegnap kieresztették. Egyenesen Spachinéhoz ment, de innen kiutasították. Mikor már jó messze járt, Spachiné fia utána indult, a kis-kanizsai töltesen utólérte s a nála levő késsel leszúrta. Aztán önként jelentkezett a kanizsai rendőrségnél. A rendőrség emberei a báboslegényt nagy vértócsában eszméletlenül találták meg s bevitték a kórházba, ahol még mindig öntudatlanul fekszik. A szurás halálos. Spachiné fia, akit letartóztattak, azt vallja, hogy egyfelől azért a szegényért akart Princen boszút állani, amelyet ez a családjának okozott, másfelől örökre ártalmatlanná akarta tenni őt, hogy anyját meg ne ölhesse.

— **(Megvert béresgazda.)** A martincái pusztán Lengváry József a béresgazda, a ki felügyel a többi eselédre és munkásokra s bizony nem egyszer le kell szidnia a hanyagot, de ehhez joga is van s a megszidott rendesen nagyobb buzgalommal folytatja munkáját. Nem így tett azonban Cseh Gáspár ugyancsak azon a pusztán szolgáló eseléd, hanem vasvillával támadt a béresgazdára s azon hat-hét nap alatt gyógyuló, könnyebb természetű sérüléseket ejtett. A vasvillát elvették a verekedő embertől és jelentést tettek ellene a hatóságnál.

— **(Megszökött fiu.)** Szombathelyről jött egy körözvény a pécsi rendőrséghez, a mely felszólítja azt, ágy, mint a többi hatóságokat is, hogy keressenek egy tizenhárom éves fiut, aki szeptember ötödikén odahagyta a szülei házat és azóta semmi hír sem érkezett róla szüleihez. A fiut Jenőnek hívják, Ligeti Antal szombathelyi órás fia, sovány, nyulánk termetű, haja és szemöldöke fekete, eltávozásakor rövid szürke nadrágot, ugyanolyan színű kabátot és kopott, barna kalapot viselt. A ki tud róla valamit, hasson oda, hogy a hatóság útján visszaszállíttassék Szombathelyre, szüleinek házához.

— **(Eljegyzés.)** Lehner János pécsi kereskedő eljegyezte Wágner Paula kisaszonnyt Siklósról.

— **(Virágcsata a vizen.)** Arcachon francia fürdőhelyen, Bordeaux mellett a minap igen érdekes virágcsatát rendeztek, melynek színtere azonban nem a szárazföld, hanem a tenger ingó felülete volt. Az öbölben több yachtot kötöttek egymáshoz a parton megerősített kötelekkel és ezeken állították föl a nézők tribünjeit. Ezekkel szemben egy csomó virágfüzerekkel és zászlócskákkal pazaron földszített yacht uszkált, melyek telve ékszeres és gyönyörű toaletes hölgyekkel, pompás színyegyvelegben váltakoztak. A virágokkal behintett viziuton harminc fantasztikus formájú és mesésen földszített csónak lebegett, melyek a saját szerű tengeri csatát gyöngéd virágfegyverekkel nyitották meg. Legfeltűnőbb volt egy hattyut ábrázoló csónak, melyen a hattyu tollazatát a legpompásabb fehér virágok ezreiből alkották össze. Ez a méltóságosan továsikamló óriási madár gyönyörű, kagylóformájú gondolatát vont maga után, amelyben arannyal himzett bársony párnákon a képzelhető

legszebb szőkehajú nő ült. Egy másik csónak óriási vízi rózsát ábrázolt, melynek aranyosan csillogó kelyhéből elragadóan szép vízi nimfák kandikáltak ki.

— **(A hollandi asszonyirtó.)** Egy elvetemedett gonosztevő körözésére szólították fel most az összes európai országok rendőrségét, a kinek bünei élénken emlékeztetnek az 1884. április 26-án Bécsben kivégzett Schenk Hugóra. A jómadarat Joag Henriknek hívják, 37 éves és Weesper-Carspelben született Hollandiában. Nagyon kalandos mult van a háta mögött. Eredetileg kőműves volt, később kocsmáros lett egy angol gőzösnön, azután mint dobos és trombitás kereste meg kenyerét a németalföldi hadseregben. Végül pedig éjjeli őrvolt, majd kapus Meerenbergben és Utrechtben. Beszél hat nyelvet s kellemes külsővel bír. Megfordult Antwerpenben, Genfben, Brüsszelben, Courtnaiban és Ostendeben s mindenütt ismeretséget kötött fiatal nőkkel, a kiknek rendesen házasságot ígért, aztán a boldogtalan, könnyen hívő teremtésektől kicsalta kis vagyonukat és eltette őket láb alól. Többnyire álnév alatt működött s fölváltva, mint szállodatulajdonos, majd mint szakács, tudós, mérnök, orvos, pénzügynök, nyugalmazott katona, festő, ékszerész, műlovar és tökepénzes szerepelt. Nevét is épen oly gyakran változtatta. Volt ő Washington, Beermann, Goldous, Goldinth, Bernhard, Kraus, Willithous, Nelborm, Staal és Isten tudja még micsoda. Már 1893-ban azzal gyanúsították, hogy feleségét, Jurt Annát és a szeretőjét, Schmitz Máriát, a kik nyomtalanul eltűntek, meggyilkolta. Akkoriban el is fogták Antwerpenben, de a gyilkosságot nem tudták rábizonyítani és csak különféle csalások miatt büntették meg. Legujabban azzal gyanúsítják, hogy ez év július 19-én éjjel Wauters Filomenát és Pauvels Johannát gyilkolta meg, miután mindkettőjüket kifosztotta. A gonosztevőnek most nyoma veszett.

— **(A milliomosok szigete.)** Az észak-amerikai Georgia államtól mintegy két mértföldnyi távolságban, az Atlanti-óceánban van egy sziget, melyről hallva, méltán támadhat vágy az emberben, hogy odajusson. A neve ennek a szigetnek Jekyl Island és mintegy száz milliomosnak a közös tulajdona, a kik e szigetet egy félév előtt megvették. A sziget kiterjedése nem több, mint 14.000 hold, de ez azután gyönyörű, a mi könnyen megérthető, ha meggondoljuk, hogy a tulajdonosok kivétel nélkül a milliomosok-klubjának a tagjai. Van nekik a szigeten is klubházuk, mely a legrafináltabb kényelemmel van berendezve. A hálószobákat kettős fal keríti és a két fal között levő tér lószőrrel van kitöltve, hogy semmi zaj se hatolhasson be kívülről és ne zavarja az alvókat. Minthogy azonban a klubtagok mindegyikének szintén megvan a szigeten a maga palotája, ezeket a hálószobákat rendszerint vendégek foglalják el, a kiket minden tag hozhat magával és a kik teljesen élvezhetik a klub előnyeit.

— **(Merénylet egy újságíró ellen.)** Párisban Paulmier képviselő felesége a »Lanterne« szerkesztőségében Olivier segéd-szerkesztőre egy újságicikk miatt többször rálőtt. Erről az esetről ujabban a következő részleteket beszéltek: Paulmier normand képviselő levelet irt a hadügyminiszternek, amely-

ben fölszólitja, hogy akadályozza meg, hogy az ujságok folyton gyalázzák a hadsereg legelőkelőbb tagjait és ócsárolják az egész hadsereget. A »Lanterne« szerkesztője ezt a levelet igen különös kommentárral adta ki. Azt mondta, hogy furcsa dolog, amit Paulmier művel: a hadsereg becsületéért aggódik, a magáéval pedig nem törődik. Célzásokat tett arra, hogy a képviselő tudatosan harmadik személy a házában . . . hogy a Moulin Rougeban fölpofozták és nem vett elégtételt s még több hasonló kellemetlenséget beszélt el cikkirő. Paulmier ekkor Normandiában volt, a feleségének azonban elvitte a lapot egy barátjánője, aki az inkriminált passzust kék plajbázzsal jól megjelölte. Az asszony elolvasta a cikket, elbucszott a barátnőjétől, elment tanácsot kérni néhány barátnéjához és vett egy nagykaliberű revolvert. A revolverrel hazament Paulmierné, átöltözött feketébe, aztán elment a Madelaine-templomba, hogy az ég áldását kérje vállalkozására. Onnét elment a szerkesztőségbe és Milleraud főszerkesztőt kereste. Kétszer is elküldték, hogy a főszerkesztő nincs ott. Paulmierné harmadszor is visszament.

— Jó, akkor vezessenek a segédszerkesztőhöz, mondta. Bevezették Olivierhez.

— Az önök lapja gyalázatos dolgot irt rólam! Ez hallatlan szemtelenség!

Olivier szólni akart, Paulmierné azonban előrántotta revolverét és háromszor rálőtt. A golyók altestén, jobb oldalán és a mellén találták. Sebei életveszélyesek. Paul-

mierné aztán egészen nyugodtan leült a kanapéra; várta, hogy elfogják. Nemsokára megjelentek a rendőrök, akik elvitték a rendőrségre. Oliviert kórházban ápolják.

— **(Ellopott zsir.)** Most, hogy már benne vagyunk az őszben, sok szegény embernél fogyott már el a zsir s akinek nincs rávaló pénze, bizony vízzel kell főznie az ennivalót. *Staub* Ádám keskendi lakos nem tartozott ezek közé, mert neki még volt jó csomó zsirja félretéve, körülbelül kilenc forint értékben. Hanem nem vigyázott eléggé rá, mert hozzáférközött valami enyveskezű embertársa, aki szépen el is csente az egészet s most a kárvallott panaszára kutatják a tettest és az elvitt zsirt, ha ugyan még marad belőle valami akkorra, a mikorra eltulajdonítójának kilétét sikerül fölfedezni.

— **(Reggeli pálinkázás.)** *Gromon* József kocsolai és *Kolompár* György simontornyai lakosok a legjobb egyetértésben már korán reggel elkezdtek pálinkázni és nagy mennyiségű italt elfogyasztván, az a fejükbe szállott s a jó barátságuk civódás, majd verekedés lett a vége, melynek hevében *Gromon* úgy föbe ütötte *Kolompárt* egy husággal, hogy az életveszélyes sérülést szenvedett. A verekedő embert letartóztatták és átadták a gyönki kir. járásbiróságnak.

— **(Szökött katona.)** A tizenkettedik számú dsidas-ezred egy része Tolnán állomásozik s ide volt beosztva *Popadics* Sztankó is, ki mint közlegény ette a császár kenyerét. De úgy látszik, megunta a katona-kosztot,

vagy talán a sok pucolás, fárasztó életmód keserítette el annyira, hogy egy napon bucsú nélkül odahagyta a kaszányát és bujkált, csavargott egészen folyó hó huszadikáig. Hanem ezen a napon szerencsétlen sorsa összehozta a csendőrjáráttal, mely meggyőződven, hogy katonaszökevény nyel van dolga, elfogta és átadta a pécsi, 52-ik gyalogezred parancsnokságának, amely ezredéhez fogja átküldeni a szökevényt, a kire a jövőben még szomorúbb sors vár, mert bizonyára súlyos büntetést fognak rá mérni megszökéséért.

— **(Rablótámadás.)** Regöly község és az ottani vasuti állomás között levő uton egyedül haladt *Pucher* József teveli lakos. Utközben egyszerre három ember támadta meg, a kik lehúzták róla harminchárom forintos téli kabátját, kivették zsebéből nyolc forint értékű óráját és azután ott hagyták kifosztva. A megtámadott ember panasza következtében megindult nyomozás a tetteseket kipuhatólta *Tischler* Ferenc, *Szabó* József és *Szarvas* József regölyi lakosok személyében, a kiknél az elrabolt órát meg is találták s az bűnjel gyanánt, valamint a tettesek is a tamási kir. járásbiróságnak átadattak.

— **(Kézrekerült tolvaj.)** A múlt hónap huszonnyolcadikán történt, hogy *Lam* János belecskai lakos nyitott szobájából egy ugyancsak nyitva levő ládából eltűnt nyom nélkül tizenhét forint. A káros bejelentette az esetet és megindult a nyomozás a tettes után, a kinek bizonyára a házában járatos embernek kellett lennie. Ez alapon a gyanu *Veink* János

ellen irányult, aki a káros leányával vadházasságban él és az utóbbi időben tett költségeivel még inkább megerősítette az ellene támadt gyanút. Ugyanis egy vándorló órától nyolc forintért zsebórát vett magának, de azután meggondolva, hogy az óravásárlás következtében még kiderülhet bűnössége, nem merte azt viselni, hanem elcserélte *Söllei* János regölyi lakossal, aki egy baltát és egy dohányzacskót adott azért neki, a melyeknek értéke mindössze két forint ötven krajcár. Most, hogy *Veink* Jánosról bebizonyult, hogy ő volt a tolvaj, *Sölleit* is kihallgatták és kiderült, hogy az tudta, hogy az óra lopott pénzen lett vásárolva, a miért majd ő is a bíróság elé fog kerülni, hogy az orgazdaságért elvegye méltó büntetését.

— **(A pécs—kisköszegi helyi érdekű vasut ügye.)** Már jeleztük lapunkban, hogy az építendő pécs—kisköszegi helyi érdekű vasut közigazgatási bejárásának határidejéül folyó hó 27—30 napjai tűzettek ki s ma, az első napon megkezdődött Pécsen a megyeházán tartott ülésben a tervek átvizsgálása és az esetleges kifogások előadása. A gyűlésben részt vettek *Heim* Sándor, kiküldött miniszteri osztálytanácsos, a kíséretében levő mérnökkel, egy vezérkari kapitány, *Leitner*, a zágrábi üzletvezetőség főnöke, *Bende* főfelügyelő, *Thaly*, a Dunagőzhajózási Társaság képviselőjében, *Trixler* Károly alispán, *Kossits* Kamill, megyei főjegyző, *Nagy* Jenő, főügyész a megye részéről, *Majorossy* Imre polgármester, *Herbert* János gazdasági taná-

hsos, *Vaszary* Gyula főkapitány és *Rauch* János főmérnök a város képviselőjében, ugy *Kis-Kozár*, *Szabolcs*, *Somogy*, *Püspök-Bogád*, *Romonya*, *Nagy-Kozár*, *Ellend*, *Magyar-Sóros*, *Hásságy*, *Hidor* és *Olasz* községek küldöttségei. A bemutatott tervek és az új vonal létesítése ellen a fentnevezett községek semmi kifogást nem hoztak fel, csupán a város részéről tételt aggály a siklói utcánál létesítendő átjárásra vonatkozólag és a D. G. H. T. küldötte kifogásolta a vasut létesítését Német-Bólyig, mint a mely parallel halad a társulat vonalával és így annak forgalmára csökkentőleg hatna. A közigazgatási bejárást holnap és az azután következő napokon folytatja a bizottság, melynek tagjait már fennebb felsoroltuk, de természetesen Német-Bólyban, Bar.-Baánban és Kis-Köszegen majd az ott közelben fekvő községek képviselője fog megjelenni, a ma Pécsen megjelent küldöttségek helyett. *Trixler* Károly alispán a közigazgatási bejárás alkalmával különös gondot fog fordítani azon helyszin viszonyok tanulmányozására, melyek Bar.-Baánnak a mohácsi járáshoz való csatolására vonatkozólag lényeges befolyással bírnak. A tanácskozás részesei különben ma ebédre a város vendégei voltak.

— **(Rabló-részvénytársaság.)** A párisi esküdtsek előtt egy párját ritkító bűnpört tárgyalnak. Egy egész rablóbanda fölött fognak ítélni, a melynek feje a 22 éves *Caze de Berzieux* vicomte, egyik legrégebb francia arisztokrata család sarja. A fiatal rablófőnök már gyermekkorában szilaj, rakoncátlan

természetű volt. Nagyanyja, ki szülei halála után gondját viselte, nem birt vele; unokája kirabolta és megszökött. A fiatal vicomte az utolsó öt év alatt valóságos rablófőnökké nőtte ki magát. Tizennégytagu rablóbandájával a legmerészebb rablásokat vitte véghez, de embereinek csak végszükség esetén engedte meg a kés használatát. A vicomtet egyik társával tavaly végre sikerült egy betörésnél tetten érni, melyet a felebbezési tanács elnökénél követelt el, aki különben jó ismerőse. A vicomte bejáratos volt a legelőkelőbb családokhoz. A tárgyalás sok érdekes dolgot szolgáltatott. *Damour*, a vicomte helyettese, az elnök ama kérdésére, hogy honnan vették a fényesen berendezett lakások címeit, azt felelte, hogy a címetek a Szajna-kerület fő tolvajszindikátusa szolgáltatja.

— Hogyan egy szindikátus? — kérdezi az elnök.

— Igen, elnök ur, — feleli *Damour*. A szindikátus 1886 óta áll fenn; tagjai negyedevenként ötven frankot fizetnek, mely összegért a betörésekhez szükséges összes felvilágosításokat és utmutatásokat megkapják.

A vicomte rablóbandája, melynek tagjai közt három nő is van, huszonhét nagy betörést és számtalan lopást követelt el.

— **(A vas izzítása vízben.)** Érdekes tanulmányról ad hirt az *Etincelle* électrique című szaklap. Ugyanis két belga fizikus, *Hoche* és *Lagrange* új módszert találtak föl, mely szerint a vasat vízben egész a fehérizzásig lehet hevíteni, természetesen a villa-

nap
szé
véd
adt
Gás
ügy
fizet
lapur
ez id
közön
harcu
bennü
alkalm
gramm
A füg
zászla
münl
kor a
nak ko
biztosít
tovább
van sz
E
uk telj
ünket,
ártfoga
enne h
ökben
Az
arorsz
nsége
got ki
behat
fogl
m előt
Az
ménye

mosság segítségével. Az eljárás a következő: A vasrudat egy négyszögletű fémedénybe teszik, mely félig vízzel van megtöltve és melynek falai egy 60 ampére erősségű villanyteleppel vannak összekötve. Az áramot a másik oldalon a vasrudba vezetik. Ha most a vasat a villamossággal telített vízbe teszik, akkor az edény két fala közt erős villamos feszültség keletkezik, melynek következtében a víz a vasrud körül oly gyorsan indul bomlásnak, hogy hőmérséke 1200—1500 fokra emelkedik. Természetesen a vasrud így annyira izzó lesz, hogy kovácsolhatóvá válik.

— (Samy Kohn megrendelése.)

Samy Kohn szeret finom fehérneműben járni és a mindennapi kalácsát finom holmival leterített asztalán elkölteni. Hogy pedig ezen kedvtelésnek olcsó módon hódolhasson, nyomtatott magának »Samy Kohn posztó-, divat- és rövidáru kereskedő« cégü levélpapírokat és ezeken megrendelte Mössmer József cégnél a kedvenc tárgyakat, azt hazudván, hogy egy tekintélyes vevője számára küldjék el azokat neki azonnal Zalaegerszegrre. Mössmer mi rosszat sem sejtve, utnak indította a portékát, azt Samy Kohn át is vette két csomagban a zalaegerszegi postán, de mire fizetésre került volna a sor, kitűnt, hogy Samy Kohn posztó-, divat- és rövidáru kereskedő Zalaegerszegen sohasem létezett. Mössmer József megtette a csaló ellen a bűnvádi följelentést. Figyelembe véve a megrendelés módját, valószínű, hogy Samy Kohn nem fogja beérni ezzel az egy sikerült megrendeléssel.

— (Helyreigazítás.) Lapunk tegnapi számában tévesen irtuk, hogy az árvaszéki ülnökké megválasztott Kim Gáspár ügyvéd iratait Dr. Szekrényessy Ferenc ügyvédnek adta át, mit azzal igazítunk helyre, hogy Kim Gáspár ügyvédi iratait Dr. Nemes Vilmos pécsi ügyvéd vette át.

Előfizetésre való felhívás.

A közeledő negyedév alkalmából új előfizetést nyitunk lapunkra. Huszonöt év áll lapunk háta mögött s ez a tekintélyes idő és ez időn keresztül a függetlenségi eszme és a közönség szolgálatában csüggedetlenül vívott harcunk és fáradhatatlan működésünk felment bennünket attól, hogy a közeledő évnegyed alkalmából bővebben ismertessük lapunk programját.

Ismeretes ez a program mindenki előtt. A függetlenségi eszme van, volt és lesz lapunk zászlajára felírva s ezért küzdünk, e küzdelemünkhöz kérjük a nagyközönség pártfogását.

A mai küzdelmes politikai életben, mikor az ország legfontosabb létérdekei forognak kockán s a kormány alkotmányunk utolsó biztosítékait is feláldozni készül, hogy uralmát továbbra is fentarhassa, fokozott mértékben van szükség a független sajtó munkásságára.

Ezt a munkásságot egész odaadással fogunk teljesíteni a jövőben is s kérjük közönségünket, hogy bennünket továbbra is kitüntető pártfogásában részesíteni s lapunkat és így a benne hirdetett függetlenségi eszmét újabb közzéadásokban is terjeszteni sziveskedjék.

Az országos politika mellett, hol Magyarország közgazdasági önállósága és függetlensége mellett fogunk fáradhatatlan munkásságot kifejtetni, a városi és megyei dolgokkal behatóan, pártoktól, személyektől függetlenül foglalkozunk, csak a közérdeket tartva szem előtt.

Az ország és a külföld nevezetesebb eseményeiről és az országgyűlésről távirati

tudósításokat hozunk s ezekkel megelőzzük az összes újságokat, mert előfizetőink még aznap értesülnek minden nevezetes eseményről távirataink útján. Kiváló gondot fordítunk hírvonatunkra, aminek élénkebb tételére állnak a megyében és a szomszéd vármegyék minden nevezetesebb pontján levő saját külön levelezőink. Lapunk tárcarovatában nagy gonddal megválogatott eredeti, érdekesítő szépirodalmi olvasmányokat adunk s egyedül állnak a vidéki napilapok között könyvalakban közreadott regényeink. Végül az ügyvédi kar és a jogkereső közönség érdekében közöljük hetenkint a pécsi kir. táblai értesítőt, minden héten csütörtökön este, pénteki kelettel megjelenő számban, mely tartalmazza az a héten elintézt ügyeket, az elintézés módjával és a következő hétre elintézés végett kintüztött ügyek teljes jegyzékét.

Előfizetési árak:

Lapunk előfizetési ára, mely az összes lapok között a legolcsóbb, a következő:

egész évre	10 frt.
félévre	5 frt.
negyedévre	2 frt 50 kr.
egy hónapra	— » 85 kr.

Vasárnaponként megjelenő, népies heti kiadásunk előfizetési ára

egész évre	3 frt.
félévre	1 frt 50 kr.
negyedévre	— » 75 kr.

Az előfizetés legcélszerűbben postautalvánnyal eszközölhető. Előfizetések a »Pécsi Figyelő« kiadóhivatalához (Pécs, Mária-u. 1. sz. a.) küldendők.

Mutatványszámokat kívánatra bárhová küldünk. Hazafias tisztelettel

a
»PÉCSI FIGYELŐ«
szerkesztősége és kiadóhivatala.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1898. szept. 27. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = 63.5 mm. (emelkedő.)

Hőmérsék = 11.3 °C

» maximuma: 16.9 °C

» minimuma: 7.9 °C

Párányomás: 7.9 mm.

Relatív nedvesség: 79%.

Felhőzet: 10° N b.

Szélirány s erő: N. E. 3. — N. E. 2.

Csapadék 24 órai: 1.3 eső.

Hűvös, esős, szeles.

Dr. Czifra.

Törvénykezés.

§ Csőd. A pécsi kir. törvényszék Buchler Riza, pécsi bejegyzett kereskedő ellen a csődöt elrendelte Csödbiztosul dr. Porgesz Miksa kir. törvényszéki bíró, csödtömeggondnokul dr. Szekrényessy Ferenc ügyvéd, helyettesül dr. Lauber Rezső ügyvéd neveztetett ki. A hitelezők követeléseiket október. hó 1-ig kötelesek bejelenteni a csödbiztos hivatalos helyiségébe — törvényszéki épület, I. emelet, 29. ajtó — felszámolási határnapul október tizenötödike tüzetett ki, a csödválasztmány pedig október tizenhétedikén fog megválasztatni, a már megjelölt hivatalos helyiségben.

TÁVIRATOK.

— Szélütött köztársasági elnök. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A chilei köztársaság elnökét tegnap Valparaisóban, mikor koesiba szállt, szélhűtés érte. Állapota ma egy kissé javult.

— A Dreyfus-ügy revíziója. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A Dreyfus-párti párisi lapok meglegedéssel fogadják a minisztertanácsnak tegnap hozott határozatát, mely szerint a kormány a Dreyfus-ügy iratait átteszi a semmitőszékhez s ott az ügy újrafelvételét kéri. A »Voltaire« írja: visszatérünk immár a törvényességhez. — Az »Aurore« ezt írja: A jogosság és igazság kormánya lép föl. Üdvözölje mindenki, aki hű maradt a forradalom nemes ideáljaihoz. — A »Siècle« mondja: Mindazok között, akik a kormánynak ezt a ránezve megtsztelő határozatát megváltásként fogadják, a hadsereg fogja a legnagyobb örömmel üdvözölni.

Az »Intransigeant« és a »Libre Parole« hevesen megtámadják Brissont. Drumond indokolatlannak, bűnsnek és képtelennek mondja a revíziót. A »Figaro« úgy vélekedik, hogy a minisztertanács határozata megnyugtatja a közönséget.

A londoni »Daily News« cikket közöl a Dreyfus-pórról, melyben elmondja, hogy 1894-ben Münster, párisi német nagykövet jelentést küldött Vilmos császárnak a Dreyfus-pórról. Ezt a jelentést a francia kormány elfogta és lefénnyképezte. A német császár ezt megtudván, elégtételt kért Casimir Periertől, különben mozgósítással fenyegetőzve. Casimir Perier ezen fölháborodva, kijelentette, hogy őnmaga ad elégtételt és lemondott a kormányelnökségről.

— A lissaboni sajtókongresszus. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A lissaboni nemzetközi sajtókongresszuson megjelent a portugali udvar élén a király, kit Singer Vilmos elnök üdvözölt. A király válaszában hangsúlyozta, hogy a sajtó hivatása minden szépnek és nemesnek terjesztése.

Budapesti börze.

— Reich Jenő és Társa távirati jelentése. —

Bpest, szept. 27.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: 9.72; későbbi szállítás: —. —. —
Tengeri, szept.: —; őszre: 5.35 — Rozs, őszre: 7.50. — Zab, őszre: 5.80.

Az értéktőzsdén az árak a következők: Osztrák hitelrészvény: 354.20. — Magyar hitelrészvény: 383.25 — Államvasut: 350.—.

Nyilt-tér.*)

Kiszolgált altisztek

mint üzletszerzők havonként 100—200 frt keresethez juthatnak.

Két havi próba idő után havi fizetésben részesülnek.

Czim a kiadóhivatalban.

Hirdetések jutányos áron vétetnek föl kiadóhivatalunkban.

ellen irányult, aki a káros leányával vadházasságban él és az utóbbi időben tett költségeivel még inkább megerősítette az ellene támadt gyanút. Ugyanis egy vándorló órától nyolc forintért zsebórát vett magának, de azután meggondolva, hogy az óravásárlás következtében még kiderülhet bűnössége, nem merte azt viselni, hanem elcserélte *Söllei* János regőlyi lakossal, aki egy baltát és egy dohányzacskót adott azért neki, a melyeknek értéke mindössze két forint ötven krajcár. Most, hogy *Veink* Jánosról bebizonyult, hogy ő volt a tolvaj, *Sölleit* is kihallgattak és kiderült, hogy az tudta, hogy az óra lopott pénzen lett vásárolva, a miért majd ő is a bíróság elé fog kerülni, hogy az orgazdaságért elvegye méltó büntetését.

— **(A pécs-kisköszegi helyi érdekű vasut ügye.)** Már jeleztük lapunkban, hogy az építendő pécs-kisköszegi helyi érdekű vasut közigazgatási bejárásának határidejéül folyó hó 27—30 napjai tűzettek ki s ma, az első napon megkezdődött Pécsen a megyeházán tartott ülésben a tervek átvizsgálása és az esetleges kifogások előadása. A gyűlésben részt vettek *Heim* Sándor, kiküldött miniszteri osztálytanácsos, a kíséretében levő mérnökkel, egy vezérkari kapitány, *Leitner*, a zágrábi üzletvezetőség főnöke, *Bende* főfelügyelő, *Thaly*, a Dunagőzhajózási Társaság képviselőjében, *Trixler* Károly alispán, *Kosszits* Kamill, megyei főjegyző, *Nagy* Jenő, főügyész a megye részéről, *Majorossy* Imre polgármester, *Herbert* János gazdasági taná-

hsos, *Vaszary* Gyula főkapitány és *Rauch* János főmérnök a város képviselőjében, ugy *Kis-Kozár*, *Szabolcs*, *Somogy*, *Püspök-Bogád*, *Romonya*, *Nagy-Kozár*, *Ellend*, *Magyar-Sóros*, *Hásságy*, *Hidor* és *Olasz* községek küldöttségei. A bemutatott tervek és az új vonal létesítése ellen a fentnevezett községek semmi kifogást nem hoztak fel, csupán a város részéről tétetett aggály a siklósi utcánál létesítendő átjárásra vonatkozólag és a D. G. H. T. küldötte kifogásolta a vasut létesítését Német-Bólyig, mint a mely parallel halad a társulat vonalával és így annak forgalmára csökkentőleg hatna. A közigazgatási bejárást holnap és az azután következő napokon folytatja a bizottság, melynek tagjait már fennebb felsoroltuk, de természetesen Német-Bólyban, Bar.-Baánban és Kis-Köszegen majd az ott közelben fekvő községek képviselője fog megjelenni, a ma Pécsen megjelent küldöttségek helyett. *Trixler* Károly alispán a közigazgatási bejárás alkalmával különös gondot fog fordítani azon helyszíni viszonyok tanulmányozására, melyek Bar.-Baánnak a mohácsi járáshoz való csatlósására vonatkozólag lényeges befolyással bírnak. A tanácskozás részesei különben ma ebédre a város vendégei voltak.

— **(Rabló-részvénytársaság.)** A párisi esküdtszék előtt egy párját ritkító bűnpört tárgyalnak. Egy egész rablóbanda fölött fognak itélkezni, a melynek feje a 22 éves *Caze de Berzieux* vicomte, egyik legrégibb francia arisztokrata család sarja. A fiatal rablófőnök már gyermekkorában szilaj, rakoncátlan

természetű volt. Nagyanyja, ki szülei halála után gondját viselte, nem bírt vele; unokája kirabolta és megszökött. A fiatal vicomte az utolsó öt év alatt valóságos rablófőnökké nőtte ki magát. Tizennégytagu rablóbandájával a legmerészebb rablásokat vitte véghez, de embereinek csak végszükség esetén engedte meg a kés használatát. A vicomtet egyik társával tavaly végre sikerült egy betörésnél tetten érni, melyet a felebbezési tanács elnökénél követelt el, aki különben jó ismerőse. A vicomte bejáratos volt a legelőkelőbb családokhoz. A tárgyalás sok érdekes dolgot szolgáltatott. *Damour*, a vicomte helyettese, az elnök ama kérdésére, hogy honnan vették a fényesen berendezett lakások címeit, azt felelte, hogy a címeket a Szajna-kerület fő tolvajszindikátusa szolgáltatja.

— Hogyan egy szindikátus? — kérdezi az elnök.

— Igen, elnök ur, — feleli *Damour*. A szindikátus 1886 óta áll fenn; tagjai negyedevenként ötven frankot fizetnek, mely összegért a betörésekhez szükséges összes felvilágosításokat és utmutatásokat megkapják.

A vicomte rablóbandája, melynek tagjai közt három nő is van, huszonhét nagy betörést és számtalan lopást követett el.

— **(A vas izzítása vizben.)** Érdekes tanulmányról ad hirt az *Etincelle* électrique című szaklap. Ugyanis két belga fizikus, *Hoche* és *Lagrange* új módszert találtak föl, mely szerint a vasat vízben egész a fehér izzásig lehet hevíteni, természetesen a villa-

iféle
az-
ájjel
nyil-
tta.

Az
két
ban
ad-
A
nt-
, a
A
old,
eg-
no-
a
uk,
be-
és
ki-
ki-
ogy
eg-
t a
el,
kik

ol-
a
éd-
rá-
szó
p-
ly-

szé-
véd-
adt-
Gás-
ügy-
fizet-
lapu-
ez id-
közön-
harcu-
benni-
alkal-
gram-
A füg-
zászla-
münki-
kor a
nak k-
biztosi-
tovább-
van sz-
E
juk tel-
günket,
pártfog-
benne k-
rökben
A
gyarors-
lensége
ságot k-
is behat-
nül fog-
szem elő-
Az
esemény

mosság segítségével. Az eljárás a következő: A vasrudat egy négyszögletű fémedénybe teszik, mely félig vízzel van megtöltve és melynek falai egy 60 ampére erősségű villanyteleppel vannak összekötve. Az áramot a másik oldalon a vasrudba vezetik. Ha most a vasat a villamossággal telített vízbe teszik, akkor az edény két fala közt erős villamos feszültség keletkezik, melynek következtében a víz a vasrud körül oly gyorsan indul bomlásnak, hogy hőmérséke 1200—1500 fokra emelkedik. Természetesen a vasrud így annyira izzó lesz, hogy kovácsolhatóvá válik.

— (Samy Kohn megrendelése.)

Samy Kohn szeret finom fehérneműben járni és a mindennapi kalácsát finom holmival leterített asztalán elkölteni. Hogy pedig ezen kedvtelésnek olcsó módon hódolhasson, nyomtatott magának »Samy Kohn posztó-, divat- és rövidáru kereskedő« cégü levélpapírokat és ezeken megrendelte Mössmer József cégnél a kedvenc tárgyakat, azt hazudván, hogy egy tekintélyes vevője számára küldjék el azokat neki azonnal Zalaegerszegrre. Mössmer mi rosszat sem sejtve, utnak indította a portékát, azt Samy Kohn át is vette két csomagban a zalaegerszegi postán, de mire fizetésre került volna a sor, kitünt, hogy Samy Kohn posztó-, divat- és rövidáru kereskedő Zalaegerszegen sohasem létezett. Mössmer József megtette a csaló ellen a bűnvádi följelentést. Figyelembe véve a megrendelés módját, valószínű, hogy Samy Kohn nem fogja beérni ezzel az egy sikerült megrendeléssel.

— (Helyreigazítás.) Lapunk tegnapi számában tévesen irtuk, hogy az árvaszéki ülnökké megválasztott Kim Gáspár ügyvéd iratait Dr. Szekrényessy Ferenc ügyvédnek adta át, mit azzal igazítunk helyre, hogy Kim Gáspár ügyvédi iratait Dr. Nemes Vilmos pécsi ügyvéd vette át.

Előfizetésre való felhívás.

A közeledő negyedév alkalmából új előfizetést nyitunk lapunkra. Huszonöt év áll lapunk háta mögött s ez a tekintélyes idő és ez időn keresztül a függetlenségi eszme és a közönség szolgálatában csüggedetlenül vívott harcunk és fáradhatatlan működésünk felment bennünket attól, hogy a közeledő évnegyed alkalmából bővebben ismertessük lapunk programját.

Ismeretes ez a program mindenki előtt. A függetlenségi eszme van, volt és lesz lapunk zászlajára felírva s ezért küzdünk, e küzdelmünkhöz kérjük a nagyközönség pártfogását.

A mai küzdelmes politikai életben, mikor az ország legfontosabb létérdekei forognak kockán s a kormány alkotmányunk utolsó biztosítékait is feláldozni készül, hogy uralmát továbbra is fentarhassa, fokozott mértékben van szükség a független sajtó munkásságára.

Ezt a munkásságot egész odaadással fogjuk teljesíteni a jövőben is s kérjük közönségünket, hogy bennünket továbbra is kitüntető pártfogásában részesíteni s lapunkat és így a benne hirdetett függetlenségi eszmét újabb kö-
rökben is terjeszteni sziveskedjék.

Az országos politika mellett, hol Magyarország közgazdasági önállósága és függetlensége mellett fogunk fáradhatatlan munkásságot kifejteni, a városi és megyei dolgokkal is behatóan, pártoktól, személyektől függetlenül foglalkozunk, csak a közérdeket tartva szem előtt.

Az ország és a külföld nevezetesebb eseményeiről és az országgyűlésről távirati

tudósításokat hozunk s ezekkel megelőzzük az összes újságokat, mert előfizetőink még aznap értesülnek minden nevezetes eseményről távirataink útján. Kiváló gondot fordítunk hirtovábbra, aminek élénkebbé tételére állnak a megyében és a szomszéd vármegyék minden nevezetesebb pontján levő saját külön levelezőink. Lapunk tárcarovatában nagy gonddal megválogatott eredeti, érdekesítő szépirodalmi olvasmányokat adunk s egyedül állnak a vidéki napilapok között könyvalakban közreadott regényeink. Végül az ügyvédi kar és a jogkereső közönség érdekében közöljük hetenkint a pécsi kir. táblai értesítőt, minden héten csütörtökön este, pénteki kelettel megjelenő számban, mely tartalmazza az a héten elintézt ügyeket, az elintézés módjával és a következő hétre elintézés végett kintüzt ügyek teljes jegyzékét.

Előfizetési árak:

Lapunk előfizetési ára, mely az összes lapok között a legolcsóbb, a következő:

egész évre	10 frt.
félévre	5 frt.
negyedévre	2 frt 50 kr.
egy hónapra	— » 85 kr.

Vasárnaponként megjelenő, népies heti kiadásunk előfizetési ára

egész évre	3 frt.
félévre	1 frt 50 kr.
negyedévre	— » 75 kr.

Az előfizetés legcélszerűbben postautalvánnyal eszközölhető. Előfizetések a „Pécsi Figyelő“ kiadóhivatalához (Pécs, Mária-u. 1. sz. a.) küldendők.

Mutatványszámokat kívánatra bárhová küldünk. Hazafias tisztelettel

„PÉCSI FIGYELŐ“

szerkesztősége és kiadóhivatala.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1898. szept. 27. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = 63.5 mm. (emelkedő.)

Hőmérsék = 11.3 °C

» maximuma: 16.9 °C

» minimuma: 7.9 °C

Párányomás: 7.9 mm.

Relatív nedvesség: 79%

Felhőzet: 10° N b.

Szélirány s erő: N. E. 3. — N. E. 2.

Csapadék 24 órai: 1.3 eső.

Hűvös, esős, szeles.

Dr. Czifor.

Törvénykezés.

§ Csőd. A pécsi kir. törvényszék Buchler Riza, pécsi bejegyzett kereskedő ellen a csődöt elrendelte Csödbiztosul dr. Porgesz Miksa kir. törvényszéki bíró, csödtömegmondnokul dr. Szekrényessy Ferenc ügyvéd, helyettesül dr. Lauber Rezső ügyvéd neveztetett ki. A hitelezők követeléseiket október. hó 1-ig kötelesek bejelenteni a csödbiztos hivatalos helyiségébe — törvényszéki épület, I. emelet, 29. ajtó — felszámolási határnapul október tizenötödike tüzetett ki, a csödválasztmány pedig október tizenhétcadikán fog megválasztatni, a már megjelölt hivatalos helyiségben.

TÁVIRATOK.

— Szélütött köztársasági elnök. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A chilei köztársaság elnökét tegnap Valparaisóban, mikor koesiba szállt, szélhűdés érte. Állapota ma egy kissé javult.

— A Dreyfus-ügy revíziója. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Dreyfus-párti párisi lapok meglepedéssel fogadják a minisztertanácsnak tegnap hozott határozatát, mely szerint a kormány a Dreyfus-ügy iratait átteszi a semmitőszékhez s ott az ügy újrafelvételét kéri. A »*Voltaire*« írja: visszatérünk immár a törvényességhez. — Az »*Aurore*« ezt írja: A jogosság és igazság kormánya lép föl. Üdvözölje mindenki, aki hű maradt a forradalom nemes ideáljaihoz. — A »*Sicéle*« mondja: Mindazok között, akik a kormánynak ezt a ránézve megtisztelő határozatát megváltásként fogadják, a hadsereg fogja a legnagyobb örömmel üdvözölni.

Az »*Intransigeant*« és a »*Libre Parole*« hevesen megtámadják Brissont. Drumond indokolatlannak, bűnsnek és képtelennek mondja a revíziót. A »*Figaro*« úgy vélekedik, hogy a minisztertanács határozata megnyugtatja a közönséget.

A londoni »*Daily News*« cikket közöl a Dreyfus-pórról, melyben elmondja, hogy 1894-ben Münster, párisi német nagykövet jelentést küldött Vilmos császárnak a Dreyfus-pórról. Ezt a jelentést a francia kormány elfogta és lefénnyképeztette. A német császár ezt megtudván, elégtételt kért Casimir Periertől, különben mozgósítással fenyegetőzve. Casimir Perier ezen fölháborodva, kijelentette, hogy őnmaga ad elégtételt és lemondott a kormányelnökségről.

— A lissaboni sajtókongresszus. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A lissaboni nemzetközi sajtókongresszuson megjelent a portugali udvar élén a király, kit Singer Vilmos elnök üdvözölt. A király válaszában hangsúlyozta, hogy a sajtó hivatása minden szépnek és nemesnek terjesztése.

Budapesti börze.

— Reich Jenő és Társa távirati jelentése. —

Bpest, szept. 27.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: 9.72; későbbi szállítás: —. —.

Tengeri, szept.: —; őszre: 5.35 — Rozs, őszre: 7.50. — Zab, őszre: 5.80.

Az értéktőzsdén az árak a következők: Osztrák hitelrészvény: 354.20. — Magyar hitelrészvény: 383.25 — Államvasut: 350.—.

Nyilt-tér.*)

Kiszolgált altisztek

mint üzletszerzők havonként 100—200 frt keresethez juthatnak.

Két havi próba idő után havi fizetésben részesülnek.

Czim a kiadóhivatalban.

Hirdetések jutányos áron vétetnek föl kiadóhivatalunkban.

Mint hogy a tavasz clórehaladásával eszemőt, gyermeket és felnőttet egyaránt fenyeget a járványok veszélye, ismét csak a minden alkalommal hálásan fogadott

MOHAI

ÁGNES-forrásunk

vízének használatát ajánljuk. Egyrészt mert olcsó, igen kellemes és tiszta ivóvíz lévén, a tavaszi és nyári évszakokban kedvelt élvezet-szerként szerepel, másrészt mert dús szén-sav-tartalmánál fogva, specifikus óvószer is a tífus, cholera és a gyermekek tífhoit-szerű tavaszi-nyári hasmenése ellen. Ehhez járul még, hogy a csecsemőt is megvédi az ilyenkor nagyon veszélyes hurutos bélbántalmak ellen, míg szoptatója e víz használata folytán nagyon kedvező összetételű és bőséges tejet nyer. A már meglevő gyomor- és bélhurutot gyermekeknél és felnőtteknél gyógyítja. Kellemesen hatván be szén-savánál fogva a gyomor és bél idegeire; a gyermekek lázas megbetegedéseinek pedig nélkülözhetetlen, hűtő, húgyhajtó és a szomjat csillapító hatásánál fogva.

== Kedvelt borviz. ==

A mohai Agnes-forrás
kezelősége.

Főraktár:

Édeskuty I.

cs. és kir. udvari szállító

BUDAPEST, V., Erzsébet-tér 8.

Kapható minden gyógytárban,
fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Laptulajdonos

Felelősszerkesztő

SZAUTTER GUSZTÁV

PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF

kiadó.

Hirdetések.

12168. sz.

tkv. 1898.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Kaposy Béla kövágó-szőlősi lakos végrehajthatónak, Morvay Gyula kövágó-szőlősi lakos végrehajtást szenvedő elleni 25 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbírósa területén levő, K.-Szőlős község határában fekvő, a kövágó-szőlősi 463. sz. betétben felvett 3603/2. hrsz. szántóra 24 frt becsárban; a köv. szőlősi 372. számú betétben 141. és 142. hrsz. 161. sorsz. ház, udvartér és kertre 236 frt becsárban; a k. szőlősi 19. sz. betétben I. 135. és 136. hrsz. 181. sorsz. a. felvett ház, udvartér és kertre 174 frt becsárban; végül a k. szőlősi 115. sz. betétben 3603/1. hrsz. szőlőre 114 frt becsárban, mint kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi november hó 26-ik napján d. e. 9 órakor Kövágó Szőlős községben, a bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékoznak tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 2 frt 40 kr, 23 frt 60 kr, 17 frt 40 kr, 11 frt 40 krt készpénzben, vagy az 1881. nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8 §-ban kijelölt ova-dékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismer-vényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1898. évi szept. hó 11. napján.
A kir. törvényszék tkvi hatósága.

Bogyay Pongrácz

kir. tszéki bíró.

21651. sz.

1898.

Hirdetmény!

A városháza, Agoston és Ferenc-rendüek temploma tornyain levő óráknak 1898. évi november hó 1-től 5 évre leendő kezelésének biztosítása iránt 1898. évi október hó 4-én délelőtt 9 órakor zárt ajánlati tárgyalással egybekötött nyilvános árlejtés tartatik.

Felhivatnak tehát vállalkozók, hogy 50 frt bánatpénzzel felszerelt zárt ajánlataikat legkésőbb október hó 3-án déli 12 óráig a városi polgármesternél nyújtsák be, vagy a bánatpénz letétele mellett a szóbeli árlejtésen vegyenek részt.

A vállalati feltételek Herbert János gazd. tanácsnoknál a hivatalos órák alatt betekintheők.

Pécs, 1898. szeptember hó 20-án.

A város Tanácsa.

Kacskovics Géza

fűszer és csemege kereskedő Pécsen, Jókai-tér 5. sz.

ajánlja legfin. Leipnik-Lundenburgi cukorját kis és nagy süvegekben, nemkülönben kocka-cukort 5 kilós csomagokban és kimérve, ugyszintén: kitünő finom Cuba, Mocca, Arany, Jáva, Ceylon nagyszemű, Portorico, Santos és pörkölt-kávét, valamint a legkedveltebb pótkávét. Továbbá: Carolinai, Clace, Japán és Rangau rizseit és árpakásait. Hüvelyes árukat.

Világítási anyagokat ugymint: finom amerikai, magyar és (szalon) császár petróleum és különféle gyertyákat.

Raktáron tart legkiválóbb bel és külföldi sajtókat u. m. Ementali, Gorgonzola, Strachino, Groji, Parmezán, Linburgi, Romadour, Imperiál, Trapista, Tengeri, Kárpáti kövér téglasajtót, Késmárki- és Liptói-turót, nemkülönben: Halak és mustárokat, déli-gyümölcsöket, olajokat, kitünő Thea és Rumot, bel és külföldi cognacot.

Ezen kívül kaphatók: minden néven nevezendő fűszer-árak, bel és külföldi likőrök, borok és pezsgők, valamint mindennemű ásvány- és savanyu-vizek.

Gőzhengeralmi liszt raktára.

Naponta friss felvidéki és nagy alföldi rozs-kenyér, valamint friss jégbehűtött sör, bor, likőr, pálinka és gyümölcs. Az idény alatt Arany-hegyi és Badeni szőlő.

Dohány-tőzsde. Okmány bélyegek, váltók, úrlapok és összes postai cikkek, ugyszintén: játék-kártyák és helybeni hírlapok árusítása.

Árak a legjutányosabbak. Pontos kiszolgálás.

kitünő tisztelettel

Kacskovics Géza

fűszer és csemege-kereskedő.

797. eln. sz.

1898.

Pályázati hirdetmény.

Pécs szab. kir város törvényhatósági bizottságának 1898. évi 161/20639. sz. a. kelt határozata alapján az előlépés folytán üresedésbe jött évi 700 frt rendes fizetéssel s ez idő szerint 70 frt drágasági pótlékkal javadalmazott

rendőrkapitányi fogalmazói állásra

ezennel pályázatot hirdetek.

Felhívom tehát az ezen állást elnyerni óhajtókat, hogy az 1883. évi I. t. cz.-ben előirt képzettségüket eddigi alkalmaztatásukat és egészségi állapotukat igazoló kérvényüket folyó évi október hó 7-ig dr. báró Fejérváry Imre főispán úr ő méltóságához címezve és pedig a közszolgálatban állók hivatali felsőbbseg-gek útján, a közszolgálatban nem állók pedig közvetlenül hozzám nyújtsák be.

Pécsett, 1898. évi szeptember hó 22-én.

Majorossy Imre s. k.

polgármester.